

Jo, čekám až to přijede. A čekám a čekám a čekám. Má oblíbená činnost.

10.12.2003 - 14:50 to je to město

to je ten hit! Ano, krásné ráno v osmém patře hotelu Chemik. Tedy omlouvám se, za použití starého názvu, v nynejším hotelu Harmony club. Krásný to ranní výhled na červený východ slunce, nad kouřícími komíny, težními věžemi, panelovými domy, potrubím a řinčícími tramwajemi. Ano, chtělo se mi, samou radostí, z okna křičet Baník Pičo! Jenže nekřičel jsem, jelikož tady je to všechno úplně někde jinde než v piči. Ale jo jinak krásné město. Nevim tedy jestli tu sou ještě nějakým pamětihodnosti, ale nejspíš asi ne, protože co se starejma barákama, když je tu tolik krásného a zdravého uhlí. A ti lidé. Normálně už v poledne narvaná hospoda, se spoustou zkušených a inteligentních štamgastů, kteří projednávali různá důležitá témata jako, že jemu se skutečně líběj holky a ne kluci, přičemž každé druhé slovo oného domorodce byla "tvůj pták". Mno, nic, lehce jsem zabrousil do sexuality obyvatel této ostravské kotliny, což dozajista nejní úplně až tak k zahození. A uhlí mezi nohama? Nejlepší antikoncepce jaká může být.

11.12.2003 - 11:05 krása

Normálně, včera sem viděl opravdickou těžní věž! Skutečnou neživou hromadu železa. Jakýsi bývalý hlubinný důl Hlubina, kdesi někde ve Vítkovicích. COž je taky solidní sbírka industriálních trubek a ruchů. Místo, kde pracují dobytkové. Tedy ne dobytkové, ale dobytkové, stádo. Mazec.... Je tu navíc zima jak v mražáku. Jo, a myslím, že sem viděl doopravdickýho skutečného živýho, žádnou atrapu, horníka.

13:47 - No to se až jeden diví... Token ringovej network. Vidím něco takovýho potřetí v lajfu. A zase u IBM.

Jináče sem po obědě, a nicse mi nechce.

12.12.2003 - 08:39 konečně pátek

Zaplaťpanbug za pátek. Ostrava mě začíná lehce prudit. Asi to nejní místo, kde bych chtěl v tuhle chvíli bydlet. Samozřejmě, že nikdy neříkej nikdy. Těším se až vypadnu. Včera sem vymyslel něco, co jsem chtěl zapsat, protože mi to přišlo děsně chytrý, ale ouplně sem na to zapomněl. V poslední době se mi to stává nějak častěji. Ass bych se měl nad sebou zamyslet. Skutečně.

Ale faktem je, že nemám moc rád hotelový snídaně, nejde ani tak jako o to jídlo, jako spíš o ty lidi. Všichni sou takový nepřirozený. Copak snídáte, obědváte a večeříte v kravatě?

14:45 - Tedy vážení nepřátelé, pořád ještě v Ostravě, a fakt fakt fakt moc moc moc moc se těším, až ji necháme za svými zády. Tyhleto implementace mě už začínaj těžce unavovat. Je to svým způsobem již dokonaly wopruz. Chjo. Jména, čísla, chybový hlášky a pořád furt dokola.

15.12.2003 - 11:23 ou

Tedy přátelé, jistě ste si všimli, že poněkud zanedbávám deníček. Ano, čestně se k tomu přiznat, je to tak, a to jen z jednoho jediného důvodu, že v tom lítám až po uši. Jo, jsem v tom namočen, těžce, a dostává mě to na kolena.

Takže musím říct, že se blížeji vánoce. Ty úžasně nenáviděný svátky, ty spíčený časy chaosu a nervosity. Jo, zjišťuju okolo sebe, že lidi sou podrážděný, nervozní a citlivý na jakýkoliv nepříjemnosti. Necht' zhynou nejspíčenější svátky roku. No co si budu namlouvat, ten chaos je zbytečnej a uměle vyvolanej. Sere mě to, ale jediný co s tím můžu udělat býti drsným a nepodlehnutí tomu.

Jináče sem učinil ohromý objev po návratu z Ostravy: V Praze se krásně dýchá. A to moc.

11:46 - Tak nám dopadli Saláma Hnusajna. Docela by mě zajmalo, kterej z těch jeho dvojníků to byl, kdo se obětoval, aby už měli amíci klid a mír. (Pro svý kšefty samozřejmě, imperijalisti zasraný).

Jináč je dobrí sranda číst noviny, protože na jednom zpravodajským webu tvrděj, že Sadam spolupracuje zcela dobrovolně, vypovídá a tak, s amíky - což bych považoval za emerickou verzi. No a pak jsou i jiný weby, kde pišou, že je na tom duševně špatně a že zmateně vypovídá. Tak a teďka si z toho informačního bordelu vyberte.

19:18 - Ten matroš začíná bejt cejtit a já potřebuju toho tolik ještě udělat..... Kurva...

Víte co je můj problém. Jsem vypálenej jaxvině, a musím řešit. Je zima jaxvině a včera byla férová sněhová bouřka i s bleskama. Sem čuměl jako blázen. Ale čumím i teďka, protože jako ... už zase nestiham...

16.12.2003 - 15:48 Bůh

Jsem Bůh. Ale ůh ví na jak dlouho. Jenže si tak připadám a to je gud. Jo, nechci sejčkovat, lidi sou skutečně mimo. Převelice. Zaručeně za to můžou ty úžasný vánoce. Ano, čas spokojenosti, lásky, míru, klidu, pohody, všeobecného nadšení, vytváření dárečku, odmítání šilenství, zastavení se se svými věrnými poddanými. Ano, ten čas je tu. Víte mé drahé představy, jsem rád, za to, že jsem si vás vytvořil. Ano, je to zvláštní, s některými svými stvořeními komunikuju pomálu, ba skoro vůbec, a obzvláště nechápu, proč jsem stvořil úředníky. Dneska sme se konečně po dvou dnech shodli, a orvnou tři useři, že ten notebook co měl bejt v serverovně tam skutečně není. A že jim dalo práci, než uvěřili vlastnímu zraku. Ano, sice je pravda, že se mi ještě úplně nezadařilo je přesvědčit, že tam pravděpodobně nikdy ani vůbec vlastně nebyl, ale i to co se mi podařilo je svým způsobem velkéj úspěch. Pravda je, že sem ještě nenašel těch 40 dalších notebooků, který by snad možná měli jako bejt, ale to je úkol na zítra.

Charakteriským znakem úředníka je, že vytváří haldy zcela zbytečných papírů a občas nutí k tomuto úkonu i své dodavatele. Výsledkem celého systému je, zvláště teďka o vánocích velice značný, chaos. Chaos v čisté a krystalické podobě, kdy každý vypouští nějaké své příkazy a rozkazy, jenž si ve většině případů značně protiřečí.

No, ale z mýho pohledu jsem si na tom našel aspoň jednu veselou představu, tedy aspoň v tuto chvíli, neb jsem si před nějakým okamžikem dal jointa a jsem převelice zhouknut, jenž je takováto. Borci měli teďka sraz někde se svými partnery a dodavateli. Takže žranice ve velkým a za státní peníze. A nás nepozvali, sem se dneska dozvěděl. No je mi to celkem fuk, ale bavím se představou, že do toho jejich koloběhu zapadla firma, která nemá s jejich šilenostma, ale za ty prachy jim to značně zkomplikovalo práci s kompjůtrama, protože to musej používat.

17.12.2003 - 02:26 brzké ráno

Právě sem se vrátil z kalby. Normální firemní kalba, zhodnocení roku atak dál. No dal sem si cestu z

vinohrad na punkráč pěškem a docela jako že jo .. hustý jaxvině. člověk míjí méně aut a zvláštní typy. vykalence vracející se dom, figurky, ale hlavně je jeden sám, děsivě parádně sám. do toho svítí jasný půlměsíc a na nebi hvězdy. minul sem na pražskýho povstání na parapetu výlohy sedícího bezdomovce která svými nešlechtěnými prsty žmoulá shrbený cigaretu. ani nezvedl hlavu, když jsem ho mijel. byl zcela uzavřen ve svém světě a bylo to z něj cítit. nemyslím puch, protože ten v týchle zimě a kor venku cejtít nejní, ale tu energii toho jeho vesmíru, jenž orámován byl jeho starým chlupatým kabátem. Co se dělo v jeho hlavě to věru nevím, nedokážu si to představit, jedno jisté je... byla to i přes to všechno lidská bytost, jenž měla nějakou minulost, přítomnost a budoucnost... i když ta budoucnost... skutečně nevím.

Ale dost' bolo truchlení a melancholie nad lidskými bytostmi vzdálených mého světa. Mám převelice rozvernou náladičku, ničeho se mi nechce, natož nějaké to surfování po netu. jen to rádio do sluchátek a můj oblíbený virtuální digitální papír. Jakoby měl bych ten pocit, že věnovati měl bych se zamýšlením se nad světem a jeho fungováním, má to však významu? Přemejšlet nad otázkami, kde hledat pomoci, kdo jsou lidé, jaké jsou matrice jejich chování, jaké jsou energie vyzařující z jednotlivých existencí, jedinců a tvorů. jenže celé je to jen a pouze vyhulené fantazírování, jenž šíří se hlavou jedince, kterej řeší úplně všechno.

Vím jen jedno. Jsem Bůh. Cítím se tak v tuto chvíli a ten pocit si nákej čásek vzít nenechám. Je totiž vo děsný pohodě.

18:01 - Jo, dneska sem se vykopal postele až v deset hodin. Nějak sem neměl sílu se dostat na nohy. Jo, kocovina to je věc. Nezáviděníhodná. Ale bohužel důsledek nadměrného požití alkoholu. Jo, já tuhle drogu nemám moc rád. Ale co se dá dělat, když na brko člověk musí potupně vyběhnout ven. Jo, sou horší věci. Tož dneska sem zase trávil čas na svém oblíbeném ouřadě. Jo, ti provokatéři po mě chtěli čísla. Takže sme hodinu dávali dohromady s typem nějaký ty čísla, aby nám vypadly nějaký výsledky. No musím říct, že fakt blázinec. To, že jejich čísla neseděli s číslama na objednávkách, byl podstatnej první problém, od něž se odvíjela další čísla. Samý čísla čísla a čísla. Veliký pozitivum bylo, že někteří ouředníci se se mnou shodli aspoň v jediné myšlence, že tam vládne skutečně bordel. Mám osobně pocit, že ani sami pořádně nevěděj kolik mají zaměstnanců a kde je kdo na jakým úseku, odboru či pobočce zaměstnán. Aspoň tak to na mě působilo. A myslím, že nejsem dalek od pravdy. Prostě se bojím toho, že na ouřadech zaměstnávají mrtvé duše. Minimálně dvakrát. A mrtvá duše nemůže nosit klíčenku.

Tak to byla taková poznámka ze života mezi státními zaměstnanci. Dneska sem jim sebral jeden jejich interní zpravodaj, kde byli vyfocení slizký pánové se spoustou slizkejch slov. Co mě dostalo nejvíc byl celostránkovéj článek o čtyřech sloupcích s hustopisem nadepsaným "Kancelář - můj hrad!". Celej to povídaní bylo o tom jaxi má člověk zpříjemnit pobyt v kanclu. Počínaje kdy, jak a co má obyvatel jíst, kdy má snídat, obědvat a přesnídávat. Jak má dbát na svoji pleť, jak má větrat, jaxe vaří čaj a podobně. No megamasáž.

Jo, dneska měli nějakou žranici. Ukrutnou, protože sem dneska navíc docela lítal po budově a spatřoval spoustu typů v extrémně starých kvádrech a nebo zcela naopak. Povětšinou všichni více či méně se šedivou pleťí a s cigárem v držce. Oháněli se slovy jako ministr, náměstek, soudy, pozemky a podobně. A mezi nima se proplítali nějaký xixti v hotelovejch oblecích a pořád převáželi sem a tam nějaký krabice s jídlem, pitím, ve vejtahu sem potkával typy s takovejma přepravkama co se používaj ve skladech s naskládanejma termoizolačníma nadobama na jídlo. Taky vostrý. Všichni někam spěchali, utíkali, pobíhali, samý jednání (údajný samože), porady a návštěvy. A nikdo nic. Pořád zvonily nějaký telefény, pořád vyhrožovali, že chtěj tohle a támhleto, prostě vydávali opět zcela nelogické a rozporuplné příkazy. Někdy si tak představuju jak bylo hustý tam umístit statickou kameru a natočit si zrychleně celej den.

Navíc se musím přiznat, že jsem se opětovně zhulil a chce se mi lehce spát.

18:55 - No já sem kunda spokojená! Spát sem nešel, protože mě nějak napadlo vyzkoušet přístup na citrix do oného úřadu, jestli se teda něco nezmění a konečně se teda nepřihlásím i z domova. Odevšad' mi to šlo, ale jen ne přes UPC z mýho home. Samozřejmě, že to s tím nastavením vůbec opět nešlo, taxem s tím chvíli laboroval a až sem to nakonec normálně na férovku uchodil, a to dokonce i linuxovým klientem.

22:36 - Mimo chodem, dneska ráno sem se po dlouhý době excelentně vysral. Naprosto děsně do

pohody, protože ze mě vyšlo naprosto všechno co ze mě mělo vyjít. cítil jsem se holt božsky, i když sem trůnil fakt na hnusným hajzlu. jo, ale byla to úleva. pozorovali ste někdy psa jak sere? všimli ste si jeho výrazu ve tváři. napadá mě, jaxe asi musím tvářit já když seru. ten psí obličej mi přijde jako by se zvíře snažilo říct "hele, prosimtě, teďka se na mě neďvej" a pravda je, že se vždycky otočím, když mě nějakěj známej pes/fena sere. přijde mi to košer. i když je fakt, že se na něj dozajista divá spousta jinejch cizích lidí, ale to už tak míň bolí. sou neznámí.

už dlouho sem neviděl venku na ulici srát člověka. možná vlastně asi nikdy. chcát jo, ale srát? ona vůbec tahle věda vo hovnech je věda, to věru. na téma hovna jsem vedl dlouhé pojednání, ale pravděpodobně ještě budu. hustá věc je, když vás přepadne srání na dálnici v autě, zastavit nemůžete, jen se modlíte, aby byla někde poblíž benzinka. ó ano, hovno můj věrný průvodcem životem. láska co vás sice opustí, ale pak se vrátí v jiné podobě. divná věc, přirovnávati lásku k hovnu. ale svým způsobem je tu jistá, byťže vyhulená, paralela.

Na téma energie a paralely by se jistě dalo špekulovat na velice dlouho. co mě však v poslední době zaujalo, že v praze mezi desátou a půl jedenáctou pobíhá docela ohromný množství důchodců bez dozoru, takže je podezřívám z toho, že v této době vybíhají do ulic a rozcvičují se na odpolední attack městské hromadné dopravy, předávají si poslední instrukce a plány a domlouvají styčné body s přesně určenými hlídkami, jenž budou monitorovat a v pravidelný intervalech předávat informace o množství cestujících vedoucím takzvaných MNJ (Mobilních Nezávislých Jednotek) v počtu jednoho a pjeti kusů důchodců. Každá jednotka má předem dané instrukce, kde se bude pohybovat, vzájemné křížení se nevyklučuje, ba nýbrž spíše vítá, neb dochází na místech střetů k zvláště razantnímu terorizování nebohých, z práce vyčerpaných, lidí, kteří se musejí v plně narvaných tranwajích či metrech přesouvat, ve stylu Sokoban, aby mohli místa dožadujícímu se důchodci udělat místo a ještě navíc vytvořit uličku na projití. V místě se zvýšenou srážlivostí MNJ nabývá Sokoban na složitosti a zvyšující tímto nárok na mozkovou kapacitu cestujících, jenž se automaticky na telepatické úrovni v okamžiku přibližující se hrozby nebezpečí spojí do clusteru čímž pochopitelně inteligence tramvaje silně vzroste. Jako ideální řešení navrhuji nasadit do MHD, ideálně na směnný provoz, vysokoškolské vyučující, inteligenci a veškeré možné génie, jenž by posilovali mozkovou potenci v okamžiku, kdy by hrozilo přetížení systému v důsledku nečekaně srážky s kritickým množstvím záhrobní energie. Ano vážení přátelé, boj o holý život v mhd se odehrává nejen na úrovni fyzické, v podobě šermířských zápasu teleskopickými holemi, ale nýbrž i na úrovni duchovně-energetické, daleko za hranicí paranormálních jevů. Zvláště kritickým místem se jeví veškerý provoz MHD v okolí hřbitovů. Zdež se vám může stát, že třeba nečekaně zemřete. A s tímto jevem je těžké bojovat, protože v dnešní době se názor, že ti důchodci v tramwaji se na něj domluvili a dotyčnou obět zabili koncentrovaným vysíláním záhrobních myšlenek, velice těžko obhajuje.

18.12.2003 - 22:09 wobálka

Dostal sem dneska obálku. Veselou. Velice.

Takže sem podlehl nákupní horečce sobotní noci ve čtvrtek. Rumcjse, Máníku, Cipíska a Hellter Skeltera sem fak nepotkal. Zato apouatu jinejch případů. Hlavně dva šopy. Sem teda spíš nenašel. Abych řek pravdu, dost mě to dostalu, jelikož sem sháněl přímo specifický věci, taxem měl adresy na dva šopy a v místě udání byli úplně jiný šopy, takže radši nevěřit internetu. A nebo aspoň některejm webům. Takže sem nesehnal všechno, ale jiný věci jo. Paxem se stavil u kámoše, jenže z toho padlo brko a větší množství slivovice a za deset devět sem skončil v delvitě, kupující mlíko. ve vostrým stavu, rozsypal jsem na pokladně housky. myslím, že sem se zařadil do tý skupinky lidí, do který zaměstnanci supermarketů zařazujou všechny podivný xixty. Jo byl sem nalitej a zhouklej. Tak akurátně.

No navíc mě nějak poklesla návštěvnost. No ne tedy, že by mě to sralo, ale mám trochu pocit, že se na vás můj drazí podepsali vánoce a jiné starosti, stejně jako na mě. Těžká nestíhačka. **FACK UF VÁNOCE!**

A ještě jednou všichni společně: **FACK Ú Ú Ú F V Á N O C E !**

A preventivně ještě jednou ale tentokrát beze mě...

20.12.2003 - 12:14 lehký smutek

Jsme lehce zhouknujtej a mihá se mnou jistá forma smutku nad některejma lidma. Ja nevím. Nevim někdy kdo sem já sám, natož ostatní okolo mě. Jo.

Takže v tom smutku bylo pozitivní, že jsem se dokopal k tomu napsat si skript pro konverzi real audia do mp3. Přestalo mě bavit dělat to ručně fajl po fajlu. Už jich bylo moc. Večer mizim.

21.12.2003 - 22:23 se to plíží

velice nenápadně. zákeřné vánoce, plížejí se temnými kouty ulic, uliček, tunelů a podchodů. všude na nás nenápadně mrkaj očkama a říkaj !však my vám ještě ukážeme". Jo, vánoce sou virus co se vymknul mé božské vůli. mým plánům a cestám osudu. zcela a úplně se vymkli a žijou svým vlastním životem staly se nástrojem v rukou božích hovádek, jenž v honbě za zlatým býčkem zcela přicházejí o rozum. Navíc oslavovány budiž krví. Krví nebohých kaprů, z nichž mnoho jest reinkarnovanými dušemi vašich zemřelých. Vy, mé děti, vůbec netušíte jak to chodí. Pravdou však je, že ani já sám mnohdy netuším kudy se cesty života budou unášet.

Navíc netuším, jestli na mě 126-tej brk za tenhle vejkend zapůsobí. No, čehož sem si všimnul během čtení zpráv, že nějak bych řekl že stoupl počet mediálních úmrtí. Já nevím lidi, je to všechno hrozně divný. Hrozně moc. moc moc moc.... hrozně moc divnejch věcí. dobrej mazec v mý řepě. fakt teda jo. vidim, slyšim dýchám a cítím. základní projevy lidskýho žití, božského tvurce, a připravte se na příchod... koho chcete.. je mi to však úplně fuk.....

27.12.2003 - 19:57 ŠŤASTNÝ A VESELÝ, KUNDY!

Tak šťastný a veselý vy excelentní držky. Ste rádi, že už je po těch vánocích? Jo já si ani nevším jak rychle utekly. V pondělí sem položil dělicí čáru a zažil nejúžasnější vánoce svýho života. Prostě úžasný, kdy se mi splnilo mnoho nesktučených snů a přání, takže v tuto chvíli neexistuje šťastnějšího člověka, než sem já. Voproti tomu, jaký byly vánoce loňský extrémně kapitalisticky krutý, byťže s dobrými důsledky, letošní byly KRÁSNÝ! A to vim co pissu.

Takže nevím jak u vás, ale všichni který sem potkal měli vykalený vánoce. ale do pohodičky. a potkávací vanoce jo, to taky byly. Takže to jest prozatím všechno, neb jsem v pondělí pořídil svému miláčkovi dývdý topinkovač, taxi s nim du hrát....

29.12.2003 - 20:17 masáž života

Tedy jo. Vánoční masáž má svý pokračování neb jsem v nedeli ztravil odpoledne v práci překlápěním isdn na adsl což mě naplnilo jistým pocitem nasranosti, protože práce v nedeli nejní to co si představuju obzvláště často. jo, ale zvlád sem to k své spokojenosti a dneska jsem pokračoval překonfigurováním poštovního a doménovýho serveru. tedy, jednalo se jen vlastně o změnu ajpíčka na serverech, ale jestli máte trochu tuchu jak funguje sendmail, tak je vám jasný, že se operace nezdařila hnedka na poprvý. Takže teďka mi chodí pošta lokálně a navíc odchází i ven. Akorát příchozí pošta, ta se ještě někde ztrácí. Čekám jak se provede změna technickýh záznamů

u NICu, n ebo jaxe ted'ka ta šílenost menuje.

Navíc se mi podařil vtipnej kousek v podobě, že sem si vodnes v neděli do práce svůj malej hubík, protože jsem potřeboval provýst bajpas mezi serverama, aby pošta někde nebloudila, což mělo za následek, že včera celej den nebyl můj domácí mazlíček zapojenej do globální sítě, já nemoch apdejtovat deníček, což jste jistě museli strašně obrečet. Jen tak bokem mě napadá otázka: Who is Elvis? Ale to jen tak mimochodem fakt bokem. A když sem dneska makal. tak ten bajpas byl úplně nahovno, protože pošta stejně nebude minimálně celou noc chodit. Takže vlastně operace na hovno. Svým způsobem. Ale osobně sem potěšen, že se daří aspoň částečně. Jinak vánoce proběhly v pracovním nasazení, takže tedy žádný dovolený, žádný volno, jen státem uznaný svátky. Navíc si o sobě dovolím tvrdit, že dovolenou fak need.

31.12.2003 - 16:46 jenoduše:

ŠŤASTNÝ A VESELÝ DRŽKY!

MOUdREJ NAViGátOR

